

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

25. září 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 318/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 318/02 Věc C-123/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 10. března 2017 – Nefiye Yön v. Landeshauptstadt Stuttgart 2

2017/C 318/03 Věc C-163/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 3. dubna 2017 – Abubacarr Jawo v. Spolková republika Německo 2

2017/C 318/04 Věc C-269/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 18. května 2017 – Andreas Niemeyer v. Brussels Airlines SA/NV 3

2017/C 318/05 Věc C-309/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) dne 29. května 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH v. Manfred Bleckwehl 4

2017/C 318/06	Věc C-329/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 1. června 2017 – Gerhard Prenninger a další	4
2017/C 318/07	Věc C-366/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 14. června 2017 – Jörg Scharnweber a Henning Kuhlmann v. Sociétés Air France SA	5
2017/C 318/08	Věc C-371/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 19. června 2017 – Uber BV v. Richard Leipold	5
2017/C 318/09	Věc C-379/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 26. června 2017 – Società Immobiliare Al Bosco Srl	6
2017/C 318/10	Věc C-384/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. června 2017 – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N v. Budapest Rendőrfőkapitánya	6
2017/C 318/11	Věc C-385/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Verden (Německo) dne 26. června 2017 – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co.	7
2017/C 318/12	Věc C-391/17: Žaloba podaná dne 30. června 2017 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku	7
2017/C 318/13	Věc C-423/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Den Haag (Nizozemština) dne 13. července 2017 – Staat der Nederlanden v. Warner-Lambert Company LLC	8
2017/C 318/14	Věc C-432/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 17. července 2017 – Dermod Patrick O'Brien v. Ministry of Justice (dříve Department for Constitutional Affairs)	9
2017/C 318/15	Věc C-434/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 18. července 2017 – Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	10
2017/C 318/16	Věc C-446/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná het Vrederecht te Antwerpen (Belgie) dne 24. července 2017 – Woonhaven Antwerpen v. Khalid Berkani a Asmae Hajji	10
Tribunál		
2017/C 318/17	Věc T-336/17: Žaloba podaná dne 30. května 2017 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)	12
2017/C 318/18	Věc T-361/17: Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Eco-Bat Technologies a další v. Komise	13
2017/C 318/19	Věc T-424/17: Žaloba podaná dne 10. července 2017 – Fruit of the Loom v. EUIPO – Takko (FRUIT)	14
2017/C 318/20	Věc T-434/17: Žaloba podaná dne 12. července 2017 – younique v. EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)	14
2017/C 318/21	Věc T-451/17: Žaloba podaná dne 20. července 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise	15

2017/C 318/22	Věc T-466/17: Žaloba podaná dne 27. července 2017 – Printeos a další v. Komise	16
2017/C 318/23	Věc T-475/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Rogesa v. Komise	17
2017/C 318/24	Věc T-478/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija v. SRB	18
2017/C 318/25	Věc T-481/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB	19
2017/C 318/26	Věc T-486/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Foodterapia v. EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)	20
2017/C 318/27	Věc T-492/17: Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Fleig v. ESVČ	20
2017/C 318/28	Věc T-493/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Stancu v. ERCEA	21
2017/C 318/29	Věc T-494/17: Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Iccrea Banca v. Komise a SRB	22
2017/C 318/30	Věc T-495/17: Žaloba podaná dne 26. července 2017 – Sedes Holding v. EUIPO	24
2017/C 318/31	Věc T-496/17: Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Sedes Holding v. EUIPO (gratis)	24
2017/C 318/32	Věc T-500/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise	25

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 318/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 300, 11.9.2017

Úř. věst. C 293, 4.9.2017

Úř. věst. C 283, 28.8.2017

Úř. věst. C 277, 21.8.2017

Úř. věst. C 269, 14.8.2017

Úř. věst. C 256, 7.8.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 10. března 2017 – Nefiye Yön v. Landeshauptstadt Stuttgart

(Věc C-123/17)

(2017/C 318/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nefiye Yön

Žalovaný: Landeshauptstadt Stuttgart

Předběžné otázky

- 1) Byla doložka „standstill“ uvedená v článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 plně nahrazena doložkou „standstill“ uvedenou v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 nebo je třeba posuzovat zákonnost nových omezení volného pohybu pracovníků, která byla zavedena od okamžiku vstupu rozhodnutí č. 2/76 v platnost do okamžiku nabytí účinku článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80, nadále podle článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76?
- 2) V případě, že otázku 1 je třeba zodpovědět v tom smyslu, že článek 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 nebyl nahrazen v plném rozsahu: Je možno přenést judikaturu Soudního dvora Evropské unie týkající se článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 v plném rozsahu rovněž na použití článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 s tím důsledkem, že článek 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 v zásadě zahrnuje rovněž vnitrostátní právní úpravu zavedenou s účinností ode dne 5. října 1980, se kterou je sloučení rodiny v rámci manželského vztahu s tureckým pracovníkem podmíněno udělením národního víza?
- 3) Je zavedení takové vnitrostátní právní úpravy odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, zejména cílem účinné imigrační kontroly a řízení migračních toků, pokud jsou prostřednictvím ustanovení týkajícího se případů tvrdosti zohledněny zvláštní okolnosti konkrétního případu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 3. dubna 2017 – Abubacarr Jawo v. Spolková republika Německo

(Věc C-163/17)

(2017/C 318/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Abubacarr Jawo

Odpůrce: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1) Považuje se žadatel o mezinárodní ochranu za osobu na útěku ve smyslu čl. 29 odst. 2 druhé věty nařízení (EU) č. 604/2013⁽¹⁾, pouze pokud se účelově a úmyslně vyhýbá příslušným vnitrostátním orgánům, které mají provést jeho přemístění, aby toto přemístění zmařil nebo ztížil, nebo k této domněnce stačí skutečnost, že se po relativně dlouhou dobu nezdržuje v ubytovacím zařízení, které mu bylo přiděleno, a orgánům není známo místo jeho pobytu, v důsledku čehož nelze provést jeho plánované přemístění?

Může se dotčená osoba dovolávat řádného uplatnění výše uvedeného ustanovení a v rámci řízení, v němž je napadáno rozhodnutí o přemístění, namítat uplynutí lhůty pro přemístění z toho důvodu, že nebyla na útěku?

2) Je skutečnost, že členský stát provádějící přemístění informuje příslušný členský stát o tom, že dotčená osoba je na útěku, a zároveň uvede konkrétní lhůtu, která nepřekračuje 18 měsíců, během níž provede přemístění, dostatečná k tomu, aby vedla k prodloužení lhůty pro přemístění stanovené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 604/2013, nebo může být tato lhůta prodloužena pouze po vzájemné dohodě dotčených členských států?

3) Je přemístění žadatele o azyl do příslušného členského státu protiprávní, pokud by uvedenému žadateli v tomto státě v případě udělení mezinárodní ochrany hrozilo vážné nebezpečí, že v něm bude vystaven zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie?

Spadá taková otázka ještě do působnosti unijního práva?

Jaká jsou kritéria unijního práva, podle nichž je třeba posuzovat životní podmínky osoby, které byla přiznána mezinárodní ochrana?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, Úř. věst. L 180, s. 31.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 18. května 2017 – Andreas Niemeyer v. Brussels Airlines SA/NV

(Věc C-269/17)

(2017/C 318/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andreas Niemeyer

Žalovaná: Brussels Airlines SA/NV

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 druhou větu nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ v tom smyslu, že pojem „vzdálenost“ zahrnuje pouze přímou vzdálenost mezi místem odletu a posledním cílovým místem, kterou je třeba změřit podle metody ortodromické dráhy letu, a to nezávisle na letecké trase, která se v konkrétním případě skutečně uskutečnila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) dne 29. května 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH v. Manfred Bleckwehl

(Věc C-309/17)

(2017/C 318/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Stadtwerke Delmenhorst GmbH

Odpůrce: Manfred Bleckwehl

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 3 odst. 3, ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ⁽¹⁾ ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. 2003, L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230) v tom smyslu, že pokud není odběratel plynu informován včas a přímo o podmínkách, důvodech a rozsahu nadcházející změny sazby za dodávky plynu, brání to platnosti takových změn sazby?
- 2) Je článek 3 odst. 3, ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES, přímo použitelný od 1. července 2004 ve vztahu k dodavatelskému podniku, který je založen podle soukromého práva (jako německá společnost GmbH), protože uvedená ustanovení této směrnice jsou z hlediska svého obsahu bezpodmínečná, a lze je tak použít, aniž by k tomu bylo zapotřebí prováděcího aktu, a občanovi přiznávají práva vůči organizaci, která je přes svou soukromoprávní formu podřízena státu, neboť stát je jediným podílníkem tohoto podniku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 1. června 2017 – Gerhard Prenninger a další

(Věc C-329/17)

(2017/C 318/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehhberg

Předběžná otázka

Je třeba směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí vykládat v tom smyslu, že vytvoření tras přes les za účelem zřízení a po dobu oprávněné existence systému energetického vedení představuje „odlesňování za účelem změny způsobu využívání půdy“ ve smyslu přílohy II bodu 1 písm. d) směrnice 2011/92?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 14. června 2017 – Jörg Scharnweber a Henning Kuhlmann v. Sociétés Air France SA

(Věc C-366/17)

(2017/C 318/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Jörg Scharnweber a Henning Kuhlmann

Žalovaná: Sociétés Air France SA

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 19. července 2017 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 19. června 2017 – Uber BV v. Richard Leipold

(Věc C-371/17)

(2017/C 318/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Uber BV

Odpůrce: Richard Leipold

Předběžné otázky

1) Poskytuje sám podnik, který ve spolupráci s pronajímateli vozidel, kteří vlastní povolení pro přepravu osob, nabízí aplikaci pro chytré telefony, jejímž prostřednictvím si může uživatel objednat pronájem auta s řidičem, služby v oblasti dopravy ve smyslu čl. 58 odst. 1 SFEU a čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice 2006/123⁽¹⁾, pokud je tento podnik organizačně úzce spojený s přepravními službami, zejména jestliže

— určuje v rámci smlouvy o přepravě ceny, způsob platby a přepravní podmínky

a

— propaguje jím zprostředkovávaná vozidla pod vlastní firmou, včetně ucelených slevových akcí?

V případě záporné odpovědi Soudního dvora na první otázku:

2) Lze na základě cíle, kterým je zachování konkurenceschopnosti a funkčnosti taxipřepravy, při současném stavu dopravy odůvodnit zákaz takového druhu služby, o jaký se jedná v této věci, ochranou veřejného pořádku podle čl. 16 odst. 1 směrnice 2006/123?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 26. června 2017 – Società Immobiliare Al Bosco Srl

(Věc C-379/17)

(2017/C 318/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Società Immobiliare Al Bosco Srl

Předběžná otázka

Je s čl. 38 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ slučitelné použít lhůtu stanovenou v právních předpisech vykonávajícího státu, na základě které již není možno z exekučního titulu po uplynutí určité doby vykonat rozhodnutí, rovněž na funkčně srovnatelný exekuční titul, který byl vydán v jiném členském státě a ve vykonávajícím státě uznán a prohlášen za vykonatelný?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 12, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. června 2017 – Doeel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N v. Budapest Rendőrfőkapitánya

(Věc C-384/17)

(2017/C 318/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Doeel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N

Žalovaný: Budapest Rendőrfőkapitánya

Předběžné otázky

- 1) Představuje požadavek proporcionality stanovený v článku 9a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly⁽¹⁾, který vyložil Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 22. března 2017, vydaném ve spojených věcech C-497/15 a C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229), přímo použitelné ustanovení směrnice?
- 2) V případě, že požadavek proporcionality stanovený v článku 9a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, který vyložil Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 22. března 2017, vydaném ve spojených věcech C-497/15 a C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229), nepředstavuje přímo použitelné ustanovení směrnice:

umožňuje a vyžaduje výklad vnitrostátního práva v souladu s unijním právem, aby vnitrostátní soud a správní orgán — při neexistenci vnitrostátní legislativní aktivity — doplnily maďarské právní předpisy relevantní v projednávané věci hmotněprávními kritérii požadavku proporcionality stanovenými v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 22. března 2017, vydaném ve spojených věcech C-497/15 a C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 187, s. 42.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Verden (Německo) dne 26. června 2017 – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Věc C-385/17)

(2017/C 318/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Verden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Torsten Hein

Odpůrkyně: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Předběžné otázky

- 1) Mají být článek 31 Listiny základních práv EU a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ⁽¹⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být v kolektivních smlouvách určeno, že krácení odměny za práci, ke kterým dochází v referenčním období v důsledku zkrácené pracovní doby, mají vliv na výpočet proplacení nevyčerpané dovolené, což vede k tomu, že zaměstnanec obdrží za dobu minimální dovolené za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů nižší náhradu mzdy za dovolenou – respektive po ukončení pracovního poměru mu bude proplacena nevyčerpaná dovolená v menším rozsahu, než by tomu bylo v případě, kdyby se za základ výpočtu náhrady mzdy za dovolenou brala průměrná mzda, kterou by zaměstnanec obdržel v referenčním období, aniž by došlo k takovým krácením odměn za práci? Pokud ano: Kolik procent, počítáno dle nesnížené průměrné mzdy zaměstnance, by v referenčním období mohlo nejvýše činit snížení náhrady mzdy za dovolenou, které připouštějí vnitrostátní právní úpravy a stanoví je kolektivní smlouvy, v důsledku zkrácené pracovní doby, aby bylo možno vycházet z výkladu této vnitrostátní právní úpravy v souladu s unijním právem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Vyžadují obecná zásada právní jistoty stanovená unijním právem a zásada zákazu retroaktivity, aby byla s účinky pro všechny dotčené subjekty časově omezena možnost dovolávat se výkladu, který Soudní dvůr poskytuje k ustanovením v článku 31 Listiny základních práv EU a v čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby prostřednictvím rozhodnutí o předběžných otázkách, které je třeba vydat v projednávané věci, protože vnitrostátní judikatura nejvyšších soudů předtím rozhodla, že relevantní vnitrostátní zákonné normy a normy kolektivní smlouvy nelze vykládat v souladu s unijním právem? V případě záporné odpovědi Soudního dvora: Je slučitelné s unijním právem, pokud vnitrostátní soudy na základě vnitrostátních právních předpisů poskytují ochranu legitimního očekávání zaměstnavatelům, kteří spoléhali na kontinuitu vnitrostátní judikatury nejvyšších soudů, nebo je poskytování ochrany legitimního očekávání vyhrazeno Soudnímu dvoru Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

Žaloba podaná dne 30. června 2017 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-391/17)

(2017/C 318/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, A. Caeiros, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Spojené království Velké Británie a Severního Irska nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 5 (později článek 10) Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii) tím, že nevyrovnalo ztrátu vlastních zdrojů, jež měly být stanoveny a poskytnuty do unijního rozpočtu podle článků 2, 6, 10, 11 a 17 nařízení č. 1552/1989⁽¹⁾ (články 2, 6, 10, 12 a 13 nařízení č. 609/2014⁽²⁾), kdyby nebyly vydány vývozní licence v rozporu s čl. 101 odst. 2 rozhodnutí 91/482/EHS⁽³⁾ na dovoz hliníku z Anguilly v letech 1999-2000, a
- uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. V období od března 1999 do června 2000 byl hliník pocházející ze třetích zemí, který byl nejprve dovezen do Anguilly, následně opětovně vyvezen z Anguilly a dovážen do Itálie. Anguillské orgány poskytly vývozní podporu ve výši 25 USD na metrickou tunu (dále jen „přepravní podpora“) na zboží tranzitující přes Anguillu. Tato „přepravní podpora“ poskytnutá Anguillou na transit zboží, odpovídající vrácení cla, by zbavila účinku osvobození od cla v případě opětovného vývozu z Anguilly a dovozu do Unie. Článek 101 odst. 2 rozhodnutí 91/482/EHS byl anguillskými orgány nesprávně uplatněn, když vydaly vývozní licence, přestože pro to nebyly splněny podmínky. V důsledku porušení čl. 101 odst. 2 rozhodnutí 91/482/EHS způsobeného tím, že Anguilla nesprávně vydala vývozní licence, byl Itálii znemožněn výběr cla v souladu s článkem 24 ES (nyní 29 SFEU).
2. Spojené království je finančně odpovědné za ztrátu tradičních vlastních zdrojů způsobenou vývozními licencemi vydanými v rozporu s čl. 101 odst. 2 rozhodnutí 91/482/EHS. Orgány Spojeného království nepřijaly všechna vhodná opatření na ochranu finančních zájmů Unie a k zajištění, aby rozhodnutí 91/482/EHS bylo anguillskými orgány správně uplatňováno. Každý členský stát je povinen zajistit, aby jeho zámořská území správně uplatňovala jakékoli právní akty, které se na ně vztahují, jako je i rozhodnutí 91/482/EHS, za účelem účinné ochrany finančních zájmů Unie.
3. Pokud činnost nebo opomenutí orgánů jakéhokoli členského státu způsobí ztrátu vlastních zdrojů, musí být Unii poskytnut ekvivalent ušlé částky vlastních zdrojů. V souladu s tím by mělo Spojené království nahradit do unijního rozpočtu celkovou částku ušlých vlastních zdrojů a zaplatit úrok z prodlení podle článku 11 nařízení č. 1150/2000⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. 1989, L 155, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (přepracované znění) (Úř. věst. 2014, L 168, s. 39)

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 91/482/EHS ze dne 25. července 1991 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému hospodářskému společenství (Úř. věst. 1991, L 263, s. 1)

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. 2000, L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Den Haag (Nizozemština) dne 13. července 2017 – Staat der Nederlanden v. Warner-Lambert Company LLC

(Věc C-423/17)

(2017/C 318/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Den Haag

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Staat der Nederlanden

Odpůrkyně: Warner-Lambert Company LLC

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 11 směrnice 2001/83⁽¹⁾ nebo jiné ustanovení unijního práva vykládáno v tom smyslu, že oznámení, kterým osoba žádá o povolení k uvedení generika na trh ve smyslu článku 10 směrnice 2001/83 nebo je jejím držitelem, která orgán informují o tom, že části souhrnu údajů o referenčním léčivém přípravku, které se týkají indikací nebo způsobu dávkování a spadají do oblasti působnosti patentové ochrany třetí osoby, se neuvádějí v souhrnu údajů a v příbalovém letáku generického přípravku, je třeba považovat za návrh na omezení povolení k uvedení na trh, který musí vést k tomu, že povolení k uvedení na trh vůbec neplatí či nadále neplatí pro indikace nebo způsoby dávkování chráněné patentem?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Brání pak článek 11 a čl. 21 odst. 3 směrnice 2001/83 nebo jiná ustanovení unijního práva příslušnému orgánu v tom, aby v případě povolení uděleného v souladu s článkem 6 ve spojení s článkem 10 směrnice 2001/83 zveřejnil souhrn údajů o léčivém přípravku a příbalový leták včetně částí, které se týkají indikací nebo způsobů dávkování a spadají do oblasti působnosti patentové ochrany třetí osoby, pokud žadatel o povolení k uvedení na trh nebo jeho držitel orgán seznámil se skutečností, že části souhrnu údajů o referenčním léčivém přípravku, které se týkají indikací nebo způsobů dávkování a spadají do oblasti působnosti patentové ochrany třetí osoby, se neuvádějí v souhrnu údajů a v příbalovém letáku?
- 3) Má pro odpověď na druhou otázku význam, že příslušný orgán od držitele povolení vyžaduje, aby v příbalovém letáku, který je povinen přiložit k obalu léčivého přípravku, uvedl odkaz na internetovou stránku tohoto orgánu, na níž je zveřejněn souhrn údajů o léčivém přípravku včetně částí, které se týkají indikací nebo způsobů dávkování a spadají do oblasti působnosti patentové ochrany třetí osoby, přičemž tyto části se v souladu s článkem 11 směrnice 2001/83 neuvádějí v příbalovém letáku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 17. července 2017 – Dermod Patrick O'Brien v. Ministry of Justice (dříve Department for Constitutional Affairs)

(Věc C-432/17)

(2017/C 318/14)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dermod Patrick O'Brien

Žalovaný: Ministry of Justice (dříve Department for Constitutional Affairs)

Předběžná otázka

Vyžaduje směrnice 97/81⁽¹⁾ a zejména ustanovení 4 rámcové dohody k ní připojené týkající se zásady zákazu diskriminace, aby byly při výpočtu výše starobního důchodu pracovníka na částečný úvazek zohledněny roky odpracované před uplynutím lhůty k provedení této směrnice, pokud by se zohledňovaly při výpočtu důchodu srovnatelného pracovníka na plný úvazek?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Příloha: Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku (Úř. věst. 1998, L 14, s. 9)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 18. července 2017 – Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Věc C-434/17)

(2017/C 318/15)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Human Operator Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Předběžné otázky

Má být prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2349 ze dne 10. prosince 2015 vykládáno v tom smyslu, že brání praxi Maďarska, podle které vnitrostátní právní ustanovení, které na základě uvedeného prováděcího rozhodnutí stanoví výjimku z článku 193 směrnice Rady 2006/112/ES a které vstoupilo v platnost 1. ledna 2015, je od uvedeného data platné, ačkoli uvedené prováděcí rozhodnutí neobsahuje žádné ustanovení ohledně retroaktivity jeho účinnosti či použitelnosti, a ačkoli Maďarsko označilo uvedené datum jako počáteční datum platnosti v žádosti o povolení výjimky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná het Vredegerecht te Antwerpen (Belgie) dne 24. července 2017 – Woonhaven Antwerpen v. Khalid Berkani a Asmae Hajji

(Věc C-446/17)

(2017/C 318/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Vredegerecht te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Woonhaven Antwerpen

Žalovaní: Khalid Berkani a Asmae Hajji

Předběžné otázky

- 1) Má být společnost, která má povolení vlámské vlády pro působení v oblasti sociálního bydlení, která pronajme spotřebiteli sociální byt za nájemné, které závisí na nájemní hodnotě stanovené touto společností a dále na příjmu a složení domácnosti nájemníka, považována za podnik ve smyslu unijního práva?
- 2) Představuje vztah mezi společností, která má povolení pro působení v oblasti sociálního bydlení, a spotřebitelem, který si od této společnosti pronajímá sociální byt, a zejména článek 11 vzorové nájemní smlouvy, který je součástí tohoto vztahu, smlouvu ve smyslu směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách?

- 3) Spadá smlouva nebo správní vztah, na jejichž základě společnost, která má povolení pro působení v oblasti sociálního bydlení, pronajímá sociální byt spotřebiteli, do působnosti směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, a musí být tato společnost, která pronajímá spotřebiteli sociální byt za nájemné, které závisí na nájemní hodnotě stanovené touto společností a dále na příjmu a složení domácnosti nájemníka, jednající v rámci tohoto pronájmu, považována za prodávajícího nebo poskytovatele ve smyslu dané směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 30. května 2017 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Věc T-336/17)

(2017/C 318/17)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Španělsko) (zástupkyně: M. Buganza González a E. Torner Lasalle, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „YATEKOMO“ – ochranná známka Evropské unie č. 11 703 568

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. března 2017, ve věci R 1506/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu proti usnesení ze dne 13. března 2017 (věc R 1506/2016-5) vydanému pátým odvolacím senátem EUIPO prohlásil za přípustnou, vyhověl jí a zrušil usnesení odvolacího senátu EUIPO a obnovil a konstatoval platnost ochranné známky č. 11 703 568 „YATEKOMO“ pro všechny produkty tříd 29 a 30, pro které byla původně přihlášena;
- konstatoval všeobecnou známost ochranné známky „YATEKOMO“;
- nařídil EUIPO předat mu všechny dokumenty předložené žalobkyní, jakož i procesní spis v řízení o zrušení ochranné známky „YATEKOMO“, které proběhlo před EUIPO, aby Tribunál mohl analyzovat všechny dokumenty předložené v řízení;
- na základě článku 134 jednacího řádu Tribunálu uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Ochranná známka „YATEKOMO“ neporušuje článek 8 nařízení č. 207/2009. Slovní ochranná známka Evropské unie není v konfliktu se starší smíšenou španělskou ochrannou známkou „ya te comeré el vacío que te llena“.
- Ochranná známka č. 11 703 568 „YATEKOMO“ je všeobecně známá.

Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Eco-Bat Technologies a další v. Komise**(Věc T-361/17)**

(2017/C 318/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Spojené království), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Německo) a Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Francie) (zástupci: M. Brealey, QC, I. Vandenborre a S. Dionnet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Komise C(2017) 900 final, pozměněného dne 6. dubna 2017 rozhodnutím C (2017)2223 final ze dne 6. dubna 2017, ve věci AT.40018 – Recyklace automobilových baterií, a snížil pokutu uloženou žalobkyním tak, aby se zohlednila reprezentativní hodnota nákupů během období protiprávního jednání a správná doba účasti žalobkyň na projevech protiprávního jednání ve Francii, a odstranil 10 % navýšení založené na bodu 37 pokynů pro výpočet pokut⁽¹⁾, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásadu řádné správy a právo žalobkyň na obhajobu tím, že hodnotu nákupů žalobkyň, která se má použít jako základ pro výpočet pokuty, určila poprvé až v napadeném rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásadu proporcionality tím, že použila hodnotu nákupů žalobkyň za rok 2011 jako základ pro výpočet pokuty.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásadu osobní odpovědnosti, rovného zacházení a proporcionality a povinnost uvést odůvodnění tím, že nezohlednila omezenější podíl žalobkyň na projevech kartelu ve Francii.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění a zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tím, že náležitě neodůvodnila použití bodu 37 Pokynů a přesné navýšení pokuty, které uplatnila.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásady proporcionality a rovného zacházení tím, že s nákupními kartely zacházela jinak než s prodejními kartely.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila právo žalobkyň na obhajobu tím, že uplatnila navýšení pokuty podle bodu 37 Pokynů bez poukazu na tuto skutečnost v oznámení námitek a že nevydala dodatečné oznámení námitek a neuspořádala nové slyšení.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásadu řádné správy tím, že nevyjádřila svůj záměr použít bod 37 Pokynů v dřívější fázi správního řízení.

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 10. července 2017 – Fruit of the Loom v. EUIPO – Takko (FRUIT)**(Věc T-424/17)**

(2017/C 318/19)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Spojené státy) (zástupci: S. Malynicz, QC a V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Takko Holding GmbH (Telgte, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FRUIT“ – Ochranná známka Evropské unie č. 5 077 508

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2017, ve věci R 2119/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 12. července 2017 – younique v. EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)**(Věc T-434/17)**

(2017/C 318/20)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: younique LLC (Utah, Spojené státy) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „younique products“ – přihláška č. 1 191 504

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. dubna 2017, ve věci R 1564/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení vynaložené v souvislosti s touto žalobou, jakož i náklady, které žalobkyně vynaložila před odvolacím senátem; nebo, pro případ, že další účastnice v napadeném rozhodnutí vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, aby žalovanému a další účastníci v napadeném rozhodnutí uložil společně a nerozdílně nahradit žalobkyni náklady řízení vynaložené v souvislosti s touto žalobou, jakož i náklady, které žalobkyně vynaložila před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož senát pochybil, pokud jde o úroveň pozornosti relevantního spotřebitele a podobnost příslušných ochranných známek.

Žaloba podaná dne 20. července 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise

(Věc T-451/17)

(2017/C 318/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlín, Německo) (zástupci: R. Stein, P. Friton a H.-J. Prieß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení Komise č. BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 v rozsahu, v němž na straně 5 ukládá použití při stanovení emisí skleníkových plynů z bionafty emisní faktor 99,57 g CO₂eq per MJ metanolu, jakož i
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení směrnice 2009/28/ES ⁽¹⁾ odchýlením se od stanoveného způsobu výpočtu

- Žalobce tvrdí, že podle čl. 19 odst. 1 písm. b) se metodika stanovená v příloze V části C směrnice 2009/28/ES použije, pokud se při stanovení emisního faktoru vycházelo ze skutečné hodnoty. Podle přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES se emise pocházející z použití paliva (eu) pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule. Napadené oznámení požaduje, aby systémy dobrovolné certifikace v určené lhůtě používaly výpočet odchylující se od přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES, který rovněž obsahuje emise pocházející z použití paliva.
- Odchylka od přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES představuje porušení procesních požadavků uvedené směrnice. Úprava metodiky uvedené v příloze V podle čl. 19 odst. 7 druhé věty směrnice vyžaduje postup podle čl. 25 odst. 4 směrnice. Toto ustanovení zase odkazuje na čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽²⁾ ve spojení s jeho článkem 8, podle nichž musí být návrh předložen regulativnímu výboru a přezkoumán Evropským parlamentem a Radou. Nelze použít formu neformálního oznámení učiněného na poslední chvíli.

2. Druhý žalobní důvod: porušení unijních zásad proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání stanovením nepřiměřeně krátkého přechodného období, končícího dne 1. září 2017, k tomu, aby byla do systému certifikace přejata metodologie výpočtu, která je v rozporu se směrnicí

- Není zaručena ochrana legitimního očekávání, jelikož procesní lhůta a lhůta k provedení jsou nepřiměřeně krátké.
- Došlo k porušení zásady právní jistoty nepřiměřenými obtížemi spojenými s provedením.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. 1999, L 184, s. 23).

Žaloba podaná dne 27. července 2017 – Printeos a další v. Komise

(Věc T-466/17)

(2017/C 318/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španělsko), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švédsko), Tompla France (Fleury Mérogis, Francie) a Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Německo) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C (2017) 4112 final ze dne 16. června 2017, kterým se mění rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky);
- podpůrně, v rámci své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, snížil výši pokuty uložené v článku 1 napadeného rozhodnutí v důsledku i) snížení základní výše pokuty na 95,3671 % na základě článku 37 pokynů pro výpočet pokut a (ii) kromě toho snížení výše pokuty, následných snížení na základě shovívavosti a narovnání, na přinejmenším 33 %;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 13. prosince 2016 (věc T-95/15, Printeos v. Komise) zrušil Tribunál čl. 2 odst. 1 písm. e) rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 ve věci AT.39780, kterým byla uložena žalobkyním sankce ve výši 4 729 000 eur.

Napadené rozhodnutí přináší další informace o použité metodologii a skutečnostech, které Komise zohlednila při úpravách a změnách základní výše pokut podle rozhodnutí z roku 2014 a uložení pokuty ve stejné výši, jakou měla pokuta uložená rozhodnutím z roku 2014.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásad právní jistoty, legitimního očekávání a *ne bis in idem*.

- Žalobkyně v tomto ohledu uvádějí, že napadené rozhodnutí mění rozhodnutí z roku 2014, přestože je konečné, s výjimkou pouze čl. 2 odst. 1 písm. e), které Tribunál zrušil, a ukládá tutéž pokutu, která byla uložena již rozhodnutím z roku 2014 a kterou Tribunál zrušil.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení při stanovení výše pokuty.

— Žalobkyně v tomto ohledu uvádějí, že napadené rozhodnutí provádí mimořádné úpravy základních výší pokut podle článku 37 pokynů pro výpočet pokut, které vedou k diskriminaci na úkor žalobkyň.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásad proporcionality a zákazu diskriminace při stanovení výše pokuty.

— Žalobkyně v tomto ohledu uvádějí, že napadené rozhodnutí nezohledňuje pokutu již uloženou španělským úřadem pro ochranu hospodářské soutěže dne 25. března 2015 za jednání omezující hospodářskou soutěž v odvětví papírových obálek, ani nezohledňuje skutečnost, že žalobkyně jsou jediné z podniků, jimž uložila Komise sankci, kterým uložil rovněž vnitrostátní úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Rogesa v. Komise

(Věc T-475/17)

(2017/C 318/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a A. Sitzer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2017, a podpůrně rozhodnutí ze dne 11. července 2007, kterými byla zamítnuta její druhá žádost ze dne 29. května 2007 (č. 2017/1788), a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že podmínky pro práva na přístup k dokumentům jsou splněny

— Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 3 první větu nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾ ve spojení s čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1367/2006⁽²⁾, jelikož je oprávněna získat přístup k požadovaným dokumentům.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence výjimky na základě článku 4 nařízení č. 1049/2001

— Žalobkyně tvrdí, že požadované dokumenty neobsahují obchodně citlivé údaje ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 a že každopádně existuje převažující veřejný zájem na jejich zpřístupnění.

— Žalobkyně dále tvrdí, že důvod zamítnutí stanovený v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, podle něhož může být přístup k dokumentu odepřen, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství, se rovněž neuplatní, jelikož o věci C-80/16 (ArcelorMittal Atlantique et Lorraine) předložené Soudnímu dvoru již bylo prakticky rozhodnuto rozsudkem ze dne 26. července 2017.

— Žalobkyně navíc tvrdí, že Komise jí měla každopádně umožnit částečný přístup, popřípadě po skrytí důvěrných údajů. Rozhodnutí Komise je tak rovněž v rozporu s čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 a se zásadou proporcionality, stanovenou v čl. 5 odst. 4 SEU.

3. Třetí žalobní důvod vychází z procesních vad, kterých se Komise dopustila

- A konečně, žalobkyně tvrdí, že byl porušen článek 8 nařízení č. 1049/2001. Navzdory dvojímu prodloužení lhůty, podruhé na dobu neurčitou, totiž do okamžiku podání žaloby nebylo přijato žádné rozhodnutí týkající se druhé žádosti žalobkyně, podané dne 29. května 2017. Článek 8 nařízení č. 1049/2001 přitom stanoví možnost pouze jednoho prodloužení lhůty, a to o 15 pracovních dní, a nikoliv prodloužení na dobu neurčitou.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija v. SRB

(Věc T-478/17)

(2017/C 318/24)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid, Španělsko) a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid) (zástupci: R. Pelayo Jiménez a A. Muñoz Aranguren, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08);
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení upravilo postup řešení krizové situace společnosti Banco Popular Español.

Na podporu žaloby žalobkyně vznáší deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí a následného porušení práva na řádnou správu věcí veřejných a práva na účinnou soudní ochranu [čl. 41 odst. 2 písm. b) a c) a článek 17 Listiny základních práv Evropské unie].
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu [článek 41 odst. 2 písm. a) Listiny].
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že postup řešení krizových situací upravený v článku 18, čl. 24 odst. 2 písm. a) a článku 27 nařízení (EU) č. 806/2014⁽¹⁾ porušuje právo na obhajobu, neboť dotyčným subjektům neumožňuje ani minimální účast na uvedeném postupu řešení. Nezákonné jsou podle žalobkyň rovněž články 32, 38 a 43 směrnice 2014/59/EU⁽²⁾.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva vlastnit majetek (článek 17 odst. 1 Listiny) a svobody podnikání (článek 16 Listiny).
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že články 21, 22, 24 a 27 nařízení (EU) č. 806/2014, jakož i články 38 a 63 směrnice (EU) 2014/59 porušují právo vlastnit majetek a svobodu podnikání, jelikož dovolují prodej akcií finančního subjektu bez projednání připomínek akcionářů či bez jejich souhlasu, a přiznávají orgánům pro řešení krizových situací pravomoc snížit kapitál na nulu tak, že zruší akcie, a to bez vyslechnutí či souhlasu akcionářů či příslušných orgánů podniku.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na účinný opravný prostředek přiznaného článkem 47 Listiny a článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i z porušení zásady rovnosti zbraní a práva na spravedlivý proces.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 a článku 32 směrnice 2014/59/EU, neboť Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně posoudil skutkové okolnosti a nesplnil požadavky uložené v uvedených ustanoveních pro přijetí programu řešení krizových situací.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásady bankovní opatrnosti (zásada předběžné opatrnosti), neboť existují i jiné alternativní prostředky, jako například prostředky uvedené v napadené směrnici, a to včetně včasných opatření, která bránila přijetí programu řešení krizových situací.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimní důvěry.
8. Osmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v souvislosti s právem vlastnit majetek.
9. Devátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014, neboť ocenění nezávislým odborníkem nelze považovat za „spravedlivé, obezřetné a realistické“.
10. Desátý žalobní důvod vychází z porušení článku 24 nařízení (EU) č. 806/2004 a čl. 39 odst. 2 písm. a), b), d) a f) směrnice 2014/59/EU ze strany žalovaného, neboť pravidla pro prodej subjektu stanovená na výkonném rozšířeném zasedání dne 3. června 2017 nejsou transparentní, jelikož byl zvýhodněn možný kupec (El Banco de Santander) a jelikož nebyla dosažena maximální prodejní cena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 2014, s. 190).

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB

(Věc T-481/17)

(2017/C 318/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno (Madrid, Španělsko) a SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (Curych, Švýcarsko) (zástupci: R. Pelayo Jiménez a A. Muñoz Aranguren, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08);
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako ve věci T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. SRB.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – Foodterapia v. EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)**(Věc T-486/17)**

(2017/C 318/26)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Foodterapia, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Erdozain López a J. Galán López, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Cloetta Italia Srl (Cremona, Itálie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Příhlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „DIETOX“ – Příhláška č. 13 072 798*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2017, ve věci R 1611/2016-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Fleig v. ESVČ**(Věc T-492/17)**

(2017/C 318/27)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci/Účastnice řízení***Žalobce:* Stephan Fleig (Berlín, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)*Žalovaná:* Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí přijaté dne 19. září 2019 ředitelem ředitelství Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) pro lidské zdroje, jednajícím jako orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv, o ukončení pracovní smlouvy žalobce na dobu neurčitou s účinností k 19. červnu 2017 (ve znění rozhodnutí o ukončení plynoucím ze zamítnutí stížnosti žalobce, k němuž došlo dne 19. dubna 2017),

- uložil ESVČ zaplatit žalobci, jako náhradu nehmotné újmy, kterou utrpěl, odpovídající částku, jejíž přesná výše se ponechává na posouzení Tribunálu,
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: zjevně nesprávné posouzení Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ)
2. Druhý žalobní důvod: porušení povinnosti péče, zásady řádné správy (článek 41 Listiny základních práv Evropské unie), zásady proporcionality, jakož i ochrany před neoprávněným propuštěním (článek 30 Listiny základních práv Evropské unie) ze strany ESVČ
3. Třetí žalobní důvod: porušení práva být vyslechnut, zakotveného v čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Stancu v. ERCEA

(Věc T-493/17)

(2017/C 318/28)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Magdalena Catalina Stancu (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: F. Elia, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- A) Ve věci samé: prohlásil neplatnost/protiprávnost aktu poškozujícího žalobkyni, jenž spočívá v propuštění oznámeném zaměstnankyni ústně dne 10. ledna 2017, s okamžitým obnovením pracovního poměru, a uložil žalované povinnost zaplatit veškerá odměny, na které vznikl žalobkyni v mezidobí nárok;
- B) Ve věci samé: prohlásil neplatnost aktu poškozujícího žalobkyni, jenž spočívá v rozhodnutí ze dne 28. října 2016 o prodloužení zkušební doby, a rozhodl, že neexistovala žádná ujednání o zkušební době od 1. listopadu 2016;
- C) Ve věci samé: prohlásil neplatnost/protiprávnost aktů, souvisejících s konečným administrativním šetřením CMS 16/035 – Administrative inquiry report ze dne 7. listopadu 2016, doručené dne 16. listopadu 2016, a to na základě všech níže uvedených důvodů, a nařídil výmaz zprávy o administrativním šetření ze systému Sysper a z jakékoli jiné databáze orgánů Evropské unie;
- D) Ve věci samé: prohlásil neplatnost/protiprávnost aktu poškozujícího žalobkyni, jenž spočívá v propuštění ze dne 22. prosince 2016 a je nadepsán „note to the attention of ms catalina stancu“, který došel žalobkyni dne 24. ledna 2017, a to na základě všech níže uvedených důvodů, s okamžitým obnovením pracovního poměru, a uložil žalované náhradu škody odpovídající odměnám, ne která má žalobkyně nárok od data propuštění do data vydání rozsudku. Podpůrně pro případ, že žalobkyně nebude moci být opětovně zařazena na své pracovní místo, uložil ERCEA náhradu škody odpovídající ušlému výdělku až do uplynutí platnosti smlouvy (leden 2018) ve výši 39 000,00 eur;
- E) Ve věci samé: každopádně uložil ERCEA povinnost zaplatit zaměstnankyni částku 300 000,00 eur, nebo jakoukoli jinou vyšší či nižší částku, kterou bude považovat za spravedlivou, jakožto náhradu újmy na image a osobní a profesní pověsti žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. Propuštění, jež bylo oznámeno ústně a bez uvedení důvodů, porušuje článek 25 služebního řádu, který stanoví, že „[k] aždě rozhodnutí týkající se určité osoby přijaté na základě tohoto služebního řádu se neprodleně sdělí písemně dotyčnému úředníkovi. Každé rozhodnutí týkající se stížnosti na úředníka uvede důvody, na kterých je založeno ...“; písemné sdělení žalobkyni je zárukou, že posledně zmíněná je obeznámena s rozhodnutími týkajícími se jejího pracovního poměru;
2. Prodloužení zkušební doby je v rozporu s článkem 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (PŘOZ), který v odstavci 3 stanoví, že zkušební dobu lze prodloužit ve výjimečných případech „v souladu s odstavcem 1...“, což je přesný odkaz, který neodůvodňuje prodloužení na neurčitou nebo nejistou dobu; toto prodloužení navíc porušuje čl. 84 odst. 2 PŘOZ, který stanoví, že zkušební doba může být kdykoli ukončena před jejím koncem, přičemž propouštěný zaměstnanec má právo se k navrhovanému propuštění vyjádřit ve lhůtě osmi dnů a – každopádně – s „měsíční výpovědní dobou“;
3. Zpráva o administrativním šetření je protiprávní, neboť se opírá o e-mail zasláný zaměstnankyni, jehož obsah – jak žalovaná uznala – byl pozměněn a jelikož vyjadřuje pouze subjektivní pochybnost o věrohodnosti dokumentů předložených zaměstnankyni, aniž nařizuje provedení technického ověření;
4. Rozhodnutí zaměstnavatele ze dne 22. prosince 2016 je zjevně neplatné, neboť směřuje k ukončení pracovního poměru, který již neexistoval, neboť skončil po ústním propuštění. Kromě toho: A) propuštění zaměstnankyně z důvodu neúspěšného ukončení zkušební doby je protiprávní, neboť dne 1. listopadu 2016 již žádná zkušební doba neexistovala; B) protiprávnost tvrzení obsažených ve zprávě o administrativním šetření učiněných na základě posouzení neúspěšného ukončení zkušební doby činí napadený akt propuštění zcela a absolutně svévolným a protiprávním.

Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Iccrea Banca v. Komise a SRB

(Věc T-494/17)

(2017/C 318/29)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Řím, Itálie) (zástupci: P. Messina, F. Isgro a A. Dentoni Litta, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/ES/SRF/2016/06 ze dne 15. dubna 2016, jakož i všechny další rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, na základě kterých Banca d'Italia přijala následující rozhodnutí: č. 1547337/16 ze dne 29. prosince 2016, č. 0333162/17 ze dne 14. března 2017, č. 0334520/17 ze dne 14. března 2017, č. 1249264/15 ze dne 24. listopadu 2015 a č. 1262091/15 ze dne 26. listopadu 2015;
- přiznal náhradu škody Iccrea Banca, kterou jí způsobil Jednotný výbor pro řešení krizí při výkonu svých funkcí spočívajících ve stanovení příspěvků žalobkyně, ve formě vyšších sazeb uplatňovaných na Iccrea Banca;
- podpůrně pro případ, že nebude vyhověno výše uvedeným návrhům, prohlásil, že čl. 5 odst. 1 písm. a) a písm. f) [nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63] (nebo případně celé toto nařízení) jsou neplatné, a to z důvodu porušení základních zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace a proporcionality;
- v každém případě uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/ES/SRF/2016/06 ze dne 15. dubna 2016, jakož i všem dalším rozhodnutím Jednotného výboru pro řešení krizí, na jejichž základě Banca d'Italia přijala rozhodnutí o úhradě příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z neoznámení rozhodnutí, porušení zásady transparentnosti, porušení a nesprávného uplatnění článku 15 SFEU, jakož i porušení zásady legitimního očekávání.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že jí nikdy nebylo umožněno seznámit se s rozhodnutími Jednotného fondu pro řešení krizí, ani pochopit čistě formální úlohu Banca d'Italia při výkonu těchto rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neprovedení dokazování, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného uplatnění čl. 5 [odst. 1] písm. a) nařízení č. 2015/63, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Jednotný fond pro řešení krizí nesprávně uplatnil čl. 5 [odst. 1] písm. a) nařízení č. 2015/63⁽¹⁾ tím, že stanovil vyšší příspěvků žalobkyně, která nezohledňovala závazky uvnitř skupiny.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z neprovedení dokazování, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného uplatnění čl. 5 [odst. 1] písm. f) nařízení č. 2015/63, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně uplatnil čl. 5 [odst. 1] písm. f) nařízení č. 2015/63 tím, že vytvořil situaci dvojího započítávání.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti jednání unijního orgánu a týkající se žaloby [založené na] mimosmluvní odpovědnosti podle článku 268 SFEU.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že jednání Jednotného výboru pro řešení krizí vykazuje všechny znaky, jež vždy vyžadovala unijní judikatura k podání takovéto žaloby a kterými jsou protiprávnost jednání vytykaného orgánům, skutečně vzniklá škoda a příčinná souvislost mezi jednáním a škodou.

5. Pátý žalobní důvod vycházející podpůrně a incidenčně z porušení zásad efektivity, rovnocennosti a rovného zacházení a z toho plynoucí nepoužitelnosti nařízení č. 2015/63.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že případný rozpor mezi uvedeným nařízením a situací žalobkyně porušuje výše uvedené zásady tím, se na osoby nacházející se v téže faktické situaci jako Iccrea vztahují snížené příspěvky, což protiprávně zhoršuje situaci žalobkyně a má za následek to, že s podobnými situacemi je zacházeno odlišně.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 15 SFEU a týkající se nemožnosti žalobkyně seznámit se s rozhodnutími Jednotného výboru pro řešení krizí, jakož i návrhu na uložení povinnosti tato rozhodnutí předložit.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že jí dosud nebylo umožněno seznámit se s rozhodnutími vztahujícími se k letům 2015, 2016 a 2017 a týkajícími se žalobkyně, což vede ke zjevnému porušení článku 15 SFEU a práva na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, nehledě na nosič, na kterém se nacházejí.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci, (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 26. července 2017 – Sedes Holding v. EUIPO**(Věc T-495/17)**

(2017/C 318/30)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupci: K. Ongena a C. Du Jardin, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „gratis“ – Přihláška č. 15 950 637*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. května 2017, ve věci R 507/2017-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- spojil pro účely ústní části řízení podle článku 68 jednacího řádu Tribunálu projednávanou věc se žalobou směřující proti rozhodnutí EUIPO ve věci R 506/2017-2, a to z důvodu vzájemné souvislosti;
- prohlásil za přípustné a opodstatněné návrhové žádání uvedené v žalobě, a tudíž:
 - zrušil napadené rozhodnutí a nařídil EUIPO, aby zapsal do rejstříku ochranných známek přihlášku obrazové ochranné známky GRATIS č. 15 950 637 pro všechny požadované výrobky;
 - podpůrně, aby zrušil napadené rozhodnutí a nařídil EUIPO, aby zapsal do rejstříku ochranných známek přihlášku obrazové ochranné známky GRATIS č. 15 950 637 pro „voňavkářské a kosmetické přípravky a deodoranty pro osobní použití“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009;
- Porušení obecných zásad unijního práva.

Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Sedes Holding v. EUIPO (gratis)**(Věc T-496/17)**

(2017/C 318/31)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupci: K. Ongena a C. Du Jardin, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „gratis“ – Přihláška č. 15 950 603

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. května 2017, ve věci R 506/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- spojil pro účely ústní části řízení podle článku 68 jednacího řádu Tribunálu projednávanou věc se žalobou směřující proti rozhodnutí EUIPO ve věci R 507/2017-2, a to z důvodu vzájemné souvislosti;
- prohlásil za přípustné a opodstatněné návrhové žádání uvedené v žalobě, a tudíž:
 - zrušil napadené rozhodnutí a nařídil EUIPO, aby zapsal do rejstříku ochranných známek přihlášku obrazové ochranné známky GRATIS č. 15 950 603 pro všechny požadované výrobky;
 - podpůrně, aby zrušil napadené rozhodnutí a nařídil EUIPO, aby zapsal do rejstříku ochranných známek přihlášku obrazové ochranné známky GRATIS č. 15 950 603 pro „voňavkářské a kosmetické přípravky a deodoranty pro osobní použití“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009;
- Porušení obecných zásad unijního práva.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise

(Věc T-500/17)

(2017/C 318/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Čína) (zástupci: E. Vermulst a J. Cornelis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/804 ze dne 11. května 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli (jiné než nerezavějící oceli), s kruhovým příčným průřezem a o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm, pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2017, L 121, s. 3), alespoň v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že při stanovení cenového podbízení porušila Komise čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení⁽¹⁾, jakož i články 3.1 a 3.2 antidumpingové dohody WTO. Podle žalobkyně provedla Komise pouze matematické srovnání cen za rok 2015, aniž by přistoupila k dynamickému srovnání vývoji cen a trendů ve vztahu k cenám dovozu a tuzemským cenám. Žalobkyně dále uvádí, že Komise také nestanovila cenové podbízení výrobku jako takového.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že založením analýzy příčinné souvislosti na protiprávním stanovení podbízení porušila Komise čl. 3 odst. 6 základního nařízení (a článek 3.5 antidumpingové dohody WTO).
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že shledáním příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou výrobního odvětví Unie se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že (1) existuje vztah mezi dumpingovým dovozem a újmou výrobního odvětví Unie a že (2) další faktory (pokles vývozní výkonnosti a poptávky a nárůst dovozu z jiných zemí) jednotlivě ani v souhrnu tuto příčinnou souvislost nenarušují.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise porušila povinnost náležitě péče a řádné správy, když odmítla zahájit analýzu újmy a příčinné souvislosti po segmentech, čímž nevyloučila nebezpečí, že jsou její závěry o újmě a příčinné souvislosti zkreslené.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS